

Goigs a la Mare de Déu del Roser

Sant Quintí de Mediona

Ubicació

Comarca: Alt Penedès

Coordenades:

Latitud: 41.46204

Longitud: 1.66301

UTM Est (X): 388345

UTM Nord (Y): 4590913

Classificació

Número de fitxa 08236 - 343

Àmbit: Patrimoni immaterial

Tipologia Música i dansa

Estil / època: Contemporani

Segle XX

Any 1954

Estat de conservació Dolent

Notes de conservació: No es canta

Protecció Inexistent

Accés Fàcil

Ús actual: Sense ús

Titularitat Pública

Autoria de la fitxa P. Barbado. OPC

Data de registre de la fitxa: dc., 02/08/2017 - 02:00

Descripció

Goigs dedicat a la Mare de Déu del Roser.
La lletra comença:

Vostres Goigs amb gran plaer
Cantarem, Verge Maria
Puix la vostra Senyoria
És la Verge del Roser.
Déu plantà dins Vós, Senyora,
El roser molt excel·lent
Quan us feu mereixedora
De concebre'l purament;
Concedint fe al missatger
Que del Cel us trametia
Déu el Pare qui volia
Fóssiu Mare del Roser

Observacions:

En el goig de l'arxiu dels Amics dels Goigs apareix a la pàgina posterior la artitura i una breu explicació de la història de la Capella del Roser de Sant Quintí de Mediona. Està datat en l'any 1954

Història

El culte i devoció al Roser o a la Mare de Déu del Roser fins a la fi del s. XVI és limitat als convents dominics i a llur àmbit d'acció. Al llarg dels s.XIV i XV hi ha indicis d'aquesta devoció en les mencions de saltiris (nom popular del rosari) i paternòsters (rosaris i collarets, però amb finalitat de comptar les avemaries i els parenostres). L'avançada devocional del Roser i de l'erecció de les confraries i l'existència d'un ofici dedicat a fer rosaris tingué lloc a partir del 1571, quan, amb ocasió de guanyar-se la Batalla de Lepant (1571) la festa del 7 d'octubre, hom cregué que fou per la intervenció de la Mare de Déu.

Bibliografia

https://ca.wikipedia.org/wiki/Mare_de_D%C3%A9u_del_Roser

Goigs a la Mare de Déu del Roser

venerada a la capella de "Can Figueras del Barranc", abans "Das Pujs"
de la Parròquia de Sant Quinti de Mediona, Bisbat de Barcelona

Vostres Goigs amb gran plaer
cantarem, Verge Maria,
puix la vostra Senyoria
és la Verge del Roser.

Deu plantà dins Vós, Senyora,
el roser molt excel·lent
quan us feu mercedora
de conèixer el purament;
concedint fe al missatger
que del Cel us transia
Deu el Pare qui volia
fossin Mare del Roser.

Del Sant Ventre produïda
la llavor del Roser verd,
fou de l'àngel circumdada
i servida amb gran concert
i restà pur i sencer
vostre cos amb alegria
quan florí en l'establia
el celestial Roser.

Quan els Reis devots sentiren
del Roser la fina olor,
amb l'estrella encims partiren
per poder adorar el Senyor:
i el trobaren verdader,
segons diu la profecia.

Gran delit us presentava
vostre Fill resuscitat,
amb cinc roses que portava
en les mans, però i costat,
per les quals el Lucifer
qui de gen l'infern omplia,
fou robat en aquell dia
que florí el sant Roser.

Reparada la gran erra
d'Adam per la mort cruel,
el Roser fou de la terra
trasplantat a dalí del Cel;
i pujant amb soa poder,
el partit no us entristia
contemplant Deu com rebia
amb tot gorg el sant Roser.

No fou de menor estima
el gorg de l'Esperit Sant
quan vingué de l'alta cima
al Cenacle flanejant,
tot regant aquell planter
que l'Al·lissim elegia
per estar en companyia
del celestial Roser.

Vostre vida ja acabada
us va ser el major encís,
al bon Deu ser presentada
triomfant al Paradís;
i Senyora us volgué fer
del gran hort que poeja
collocant-vos, com devia,
sota l'ombra del Roser.

Munà vostra Senyoria
als Freres Predicadors,
que de vostra Confratria
fossin institutors;
i així ells us l'han fundada
obeïts vostre voler
dignament intitulada
Verge i Mare del Roser.

Volgué vostra Senyoria
escollir el «Mas Pujs»
per moure-vos, Mare pia,
de qui us clama amb devoció.
Segles II, que hi sou honorada
amb creixent i franc voler,
dignament intitulada
Verge i Mare del Roser.

Puix mostreu vostre poder
fent miracles cada dia,
proteguu, Verge Maria,
els confreres del Roser.

V. Ora pro nobis Regina Sacratissimi Rosarii.

OREMUS. Deus, cuius Unigenitus per vitam, mortem et resurrectionem suam nobis salutis aeternae praemia comparavit, concede quatenus, ut haec mysteria imitabimur beatae Mariae Virginis Rosario recubantes, et imitemur quod continent, et quod promittunt assequimur. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

18 maig de l'Any Marçà 1954

El dia 1.er de març de l'any 1625, Onofre Figueres, «botiguer de teles, ciutadà de Barcelona, adquirí, segons escriptura de venda, feta i firmada pel notari Tomàs Ribera, una finca, dita «Ma Puja dels termes de Sant Quintí de Mediona i de Font-rubí, i «Mas de Turells», situat a la part alta i Nord de la propietat i terme de Sant Quintí de Mediona, sobre el portal principal de la casa hi havia una inscripció que deia: «Miquel Somell, 1729».

A Onofre Figueres el succeí el seu fill Josep, i a aquest el seu fill, benjamí també amb el nom d'Onofre, el qual, després d'haver cursat la carrera de Medicina, en 1694, fou nomenat metge de l'Hospital de la Santa Creu, de Barcelona. En trobar-se aquest propietari de la finca, en 1729, després de portar-se el nom de la mateixa que «Can Figueres del Barranc», establí un contracte amb el seu masover, en virtut del qual aquest havia de plantar a la finca sis figuers cada any, amb la condició de «que si no vinguessin, ni les replantés, pagaria deu rals per cada una que faltaria, i que fasso li abonaria dos rals de plata per cada una de més que farta restaren». El doctor Figueres, en 1731, manà edificar una capella a la part nord de la casa, amb un campanar, rematat amb una creu de ferro, «de pe dos llitres i quatre onces». La capella fou benedicida per Pare Francisco Figueres, fill i germà del doctor Josep. Aquella benedicció revent extraordinària solemnitat, donat-se «el pa de caritat de dues quaternes de blat». S'hi celebrà llavors, per primera vegada, la Santa Missa. Presidia l'alzar major de la

capella «un quadern del Rosari». Censa que, a partir d'aquesta data, es celebrà cada any, amb molta solemnitat, l'aniversari de la fundació de la dita capella.

El doctor Onofre, que morí a dotze de març de 1725, fou testamentamentament del notari Josep Francesc Fausina. Segons la propietat de «Can Figueres del Barranc» a la Congregació de Pare de Sant Felip Neri, de Barcelona, a condició de que aquest donessin a Rosa Figueres, germana d'Onofre, cinquanta lliures, com a pensió vitalícia. Al cap de dos anys, o sia, a 29 d'agost del 1845, el Govern espanyol, seguint el seu programa sectari, s'incendià d'aquesta finca, la seva capella fou destruïda i no se'n desistí i l'ara de l'alzar fou portada a «al Ferrer de Santa Fe, de la Granada».

Posteriorment la finca passà a mans de diversos propietaris, el darrer dels quals fou Alonso Jaime Via, segons escriptura de primer d'agost de 1924, i va procedir a la seva total reconstrucció i embelliment, i en setembre del 1929 en feu donació al seu nebot Jaume Vondrell Via, casat amb Maria Dolores Escudé Berna. Ara aquesta esposa, amant de la tradició, han volgut que la finca que els llegava generosament el venerable Mossén Via recordés el seu antic capellà i fos l'administració de tots les gests de la rodalia. La capella de la Mare de Déu del Roser ha estat benedicida, i el seu altar consagrat pel doctor Josep M. Alomar, Rector de la Parròquia de Santa Maria de Sans, de Barcelona, el dia 15 de maig d'aquest Any Marí, 1934.

Vos - tres Goigs amb gran pla -

er can.ta - rem, Ver.ge Ma - ri - a: Puix la

vos, tra Se - nyo - ri - a és la Ver.ge del Ro -

ser. Déu plàn - tà dins Vos, Se -

nyo, ra, el Ro - ser molt ex.cel - lent quan us

feu ma, re, xe - do - ra de con - cèdre l'pu - ra.

ment, do - nant fe alma, sat - ger que del

cel us trame - ti - a Déu el Pa - re que vo -

li - a fós, sin Ma - re del Ro - ser.